

Parhaat vinkit budjettimatkaajalle

Eero Sorila, 75, on todellinen bussimatkailun konkari. Yli 40 vuotta Yhdysvaltoja ja Kanadaa ristiin rastiin reissanneella Sorilalla on nimittäin takanaan miljoona bussissa istuttua kilometriä. Kanadansuomalainen Sorila antaa vinkkinsä SAM Magazinen lukijoille miten saada enemmän irti bussi- ja budjettimatkailusta.

TEKSTI JA KUVA: EERO SORILA

Reissattuani yli miljoona kilometriä Greyhoundin linja-autoilla Yhdysvalloissa ja Kanadassa, kiintymykseni tähän edulliseen ja hyvin laajan alueen kattavaan bussimatkailuun ei ole vielä kukaan laimentunut.

Valinnanvaraa reittien suhteen on runsaasti. Henkilökohtainen lempireittini on lähellä Yhdysvaltain rajaa sijaitsevasta Kanadan Vancouverista Washingtonin, Oregonin ja Kalifornian osavaltioiden kautta San Diegoon, lähelle Meksikon rajaa. Reitti seuraa Tyynen valtameren vaihtelevaa länsirannikkoa.

Tällä reitillä on vaihtelevia maisemia aina tasankojen maissiviljelyksistä Mount Rainierin ja Mount Shastan vuoristomaisemiin. Mitä etelämmäksi matka etenee sitä, enemmän näkyy viiniviljelyksiä ja palmupuita. Yli 2 200 kilometrin pituisella reitillä, johon kuuluu vuorokausi, pääsee keskitalvellakin oikotietä kesäiseen Kalifornian lämpöön. Olen matkustanut tämän reitin Greyhoundilla monta kertaa ja se innoittaa aina uudestaan.

Edullisesti retkeilymajoissa

Bussilla matkustaminen on sitä helpompaa mitä vähemmän on matkatavaroita mukana. **Albert Einstein** on lausunut ajatuksen: ”Mitä vähemmän otat matkatavaraa, sitä pitemmälle pääset”. Itse matkustan vain pienen selkäreppun kanssa enkä laita sitä koskaan matkatavarasäiliöön. Pidän sen aina mukana, joko jalkojen välissä lattialla tai bussin ylähyllyllä. Reppuni tärkein sisältö on kamera, muistivihko, hammasharja ja hyvä kirja.

Lämpimässä ilmastossa riittää mielestäni yksi vaatekerta. Retkeilymajoissa yöpyminen on hyvä ratkaisu, jos haluaa olla viikkoja tai kuukausiakin kestävä-

© ISTOCK BY GETTY IMAGES

lä bussimatkalla ja mennä suihkuun ja pestä vaatteet vaikka joka neljäs päivä. Retkeilymajoissa voi peseytyä kunnolla, pestä vaatteet ja nukkua turvallisesti kerrossängyssä yhteismajoituksessa. Sen lisäksi niissä tapaa yleensä reppureisareita eri puolilta maapalloa, joilta saa hyviä budjettimatkailuvinkkejä.

Lähes kaikissa Yhdysvaltojen ja Kanadan kaupungeissa on bussireittien varsilla retkeilymajoja, etupäässä ne ovat joko Backpackers Hostels tai International Youth Hostel-järjestöjen alaisia turvallisia majapaikkoja. Hinnat vaihtelevat 20 dollarin kummallakin puolella. Youth Hostel-nimi saattaa harhauttaa,

koska niiden voidaan ajatella olevan vain nuorille. Vuosikymmenien aikana olen tavannut nuorisohostelleissa useasti eläkeläisiäkin, jotka muiden tavoin saavat hyvän kohtelun.

Minibudjetilla askeettisesti

Jos haluaa reissata minibudjetilla askeettisesti ja nähdä lähinnä kaupunkia, halvin tapa on lähteä matkaan ennen puolta yötä, nukkua yö bussissa ja saapua aamulla seuraavaan kaupunkiin. Esimerkiksi 800 kilometrin yömatka San Franciscosta San Diegoon kestää noin 8 tuntia. Matka New Yorkista Detroitiin on hiukan alle 1 000 kilometriä ja kestää kymmenisen tuntia.

Selkänöjää kallistamalla bussissa on hyvä nukkua. Jos tilaa on reilummin, otan käyttööni kaksi istuinta. Käyn S-kirjaimen muotoisella matkalle pitkäksi ja pehmustettu kädensija toimii mainiona tyynynä. Jos vastapäisellä puolella on tyhjiä istuimia, oikaisen jalkani käytävän yli vastapäiselle istuimella ja silloin voin nukkua suorana kuin hotellissa konsanaan.

Olen yrittänyt nukkua myös perimäisellä penkillä, jos neljä vierekkäistä istuinta on tyhjänä. Takapenkkirivissä voi nukkua suorana kuin sängyssä, mutta en pidä sitä parhaana lepopaikkana. Syynä ovat moottorin ääni, lämpö ja lähellä olevan vessan toistuva käyttö, joka häiritsee unta.

Omakohtaisesti tällä tavalla reissaten pisin matkani kesti kuusi viikkoa. Matkustin silloin Tyynenmeren rannalta Atlantin rannalle ja takaisin. Yhden suunnan pituus oli yli 6000 kilometriä, matkan päivähinnaksi tuli noin 10 dollaria.

Ajankulutus bussissa

Uusissa Greyhound-busseissa on nykyään internet-yhteys, jota varsinkin nuorempi väki saattaa käyttää hyväkseen matkalla. Olen laatinut prioriteettikaavan, joka ei kuitenkaan ole kiveen kaiverrettu. Kaavani on seuraava tärkeysjärjestyksessä: vierellä istuvan matkustajan kanssa keskustelua, maisemien ihailua, hyvän kirjan lukemista ja kirjoittamista. Aina on kuitenkin mentävä tilanteen ja tunteiden mukaisesti.

Kun aloittaa keskustelun vierellä istuvan kanssa, yleensä syntyy pitkäkin ja henkisesti ravitseva ajatusten vaihto. Voisin sanoa että, olen kokenut elämäni parhaita keskustelutuokioita linja-auto- matkoilla. Jos naapuri ei ole keskustelu-

tuulella, käänny mainitsemieni vaihtoehtojen puoleen tai jos olen väsynyt, vaivun autuaaseen uneen.

Pysähdystaukoja

Pysähdyksiä kahviloineen on sopivasti matkan varrella ja useissa niissä on muutaman minuutin kävelymatkan päässä joku pikaruokaravintola. Samalla saa voimistelua jalkojen oikaisemiseksi. Tauko voi kestää 15 minuuttia tai jopa tunninkin. Kuljettaja ilmoittaa aina tauon pituuden ja pitää isällisesti silmällä, ettei kukaan jää kyydistä.

Turvallisuus

Greyhoundin linja-autoilla matkustetuani hyvin paljon 40 vuoden aikana, turvallisuus ei ole kertaakaan joutunut kyseenalaiseksi. Kuljettajat ovat läpäisseet kaikki ajoturvallisuusvaatimukset.

Mielestäni bussimatkailu tarjoaa mitä antoisempia kokemuksia budjettimat-kailijoille turvalliseen tapaan.

Muutoksia Greyhound matkustamisessa

Viimeisen 20 vuoden aikana halpalen-toyhtiöt ja lisääntyvä henkilöautomat-kustaminen ovat aiheuttanut haasteita Greyhound-yhtiölle. Tämä bussimat-kailun kuningas on kehittänyt ja hankkinut uusia budjettimat-kailun muotoja. BoltBus-nimeä kantava on yksi niistä.

Bolt-bussilla matkustaminen perustuu siihen, että paikat ovat aina täynnä. Bolt on keskittynyt tekemään matkoja suurten kaupunkien välillä ilman taukopysähdyksiä. Hinnat ovat ylipäänsä hyvin edullisia riippuen siitä, milloin ne hankitaan netin kautta. Mitä aikaisemmin voi varata matkan, sitä edullisempi se yleensä on.

Bolt-busseilla matkustaminen on kuitenkin pientä ja kohderajoitettua verrattuna klassiseen Greyhound-bussimat-kailuun. Se toimii lähinnä samoilla periaatteilla kuin punainen Onnibussi Suomessa.

Greyhound kehityshistoriaa

Bussimat-kailun syntyi Yhdysvalloissa sitoutuu läheisesti ruotsalaiseen siirtolaiseen. Carl Eric Wickman muutti 18-vuotiaana maalaistalon poikana Limbäckin seudulta Yhdysvaltoihin vuonna 1905. Hän asettui Minnesodan osavaltion Hibbingin kaivosalueelle.

Epäonnistuen muussa työssään hän aloitti kuljettamaan kaivosmiehiä seitsemänpaikkaisella henkilöautollaan

Yhdysvaltojen ja Kanadan useimmista kaupungeista on hyvät bussiyhteydet New Yorkiin. Bussiasema on sopivasti lähellä Times Squarea Manhattanilla.

työpaikalle ja takaisin. Tämä tapahtui vuonna 1914, jolloin Wickmanin taksa oli 17 senttiä per matkustaja. Kahta vuotta myöhemmin Wickman avioitui ruotsin-amerikkalaisen Olga Rodin kanssa ja heille syntyi kaksi poikaa ja yksi tytär.

Perheen kasvaessa Wickman laajensi toimintaansa hankkien yhä tilavampia autoja ja ostaen liikekumppaniensa kanssa muiden liikennetoimijoiden reittiosuuksia. Yksi hänen kuljettajistaan näki kaupan ikkunasta heijastuksen kulkuneuvostaan vuonna 1920. Se muistutti Greyhound-koiraa. Sama nimi on käytössä vielä 99 vuotta sen jälkeen, eikä ole syytä muuttaa hyvää nimeä.

Wickman siirtyi eläkkeelle liike-toiminnan johdosta vuonna 1946 ja hän kuoli vuonna 1954. Ruotsin kuningas Kustaa V luovutti Wickmanille Order of Vasa-arvon vuonna 1940. Nykyään Greyhound kuljettaa matkustajiaan 2 700 eri kohteeseen tarjoten ainutlaatuisia kokemuksia budjettimat-kailijoille.